

חיפשת כ ל ה

שאלתי את אסתר: "מדוע צעירה כמוך צריכה לחפש חתן בדרך זו?" היא השיבה: אבי איש אדוק. לא רצה שאשאר בתולה זקנה. דרש שאצנה למוסד המכובד בעיניו: משרד השדכן."

מאת יוחנן זביא

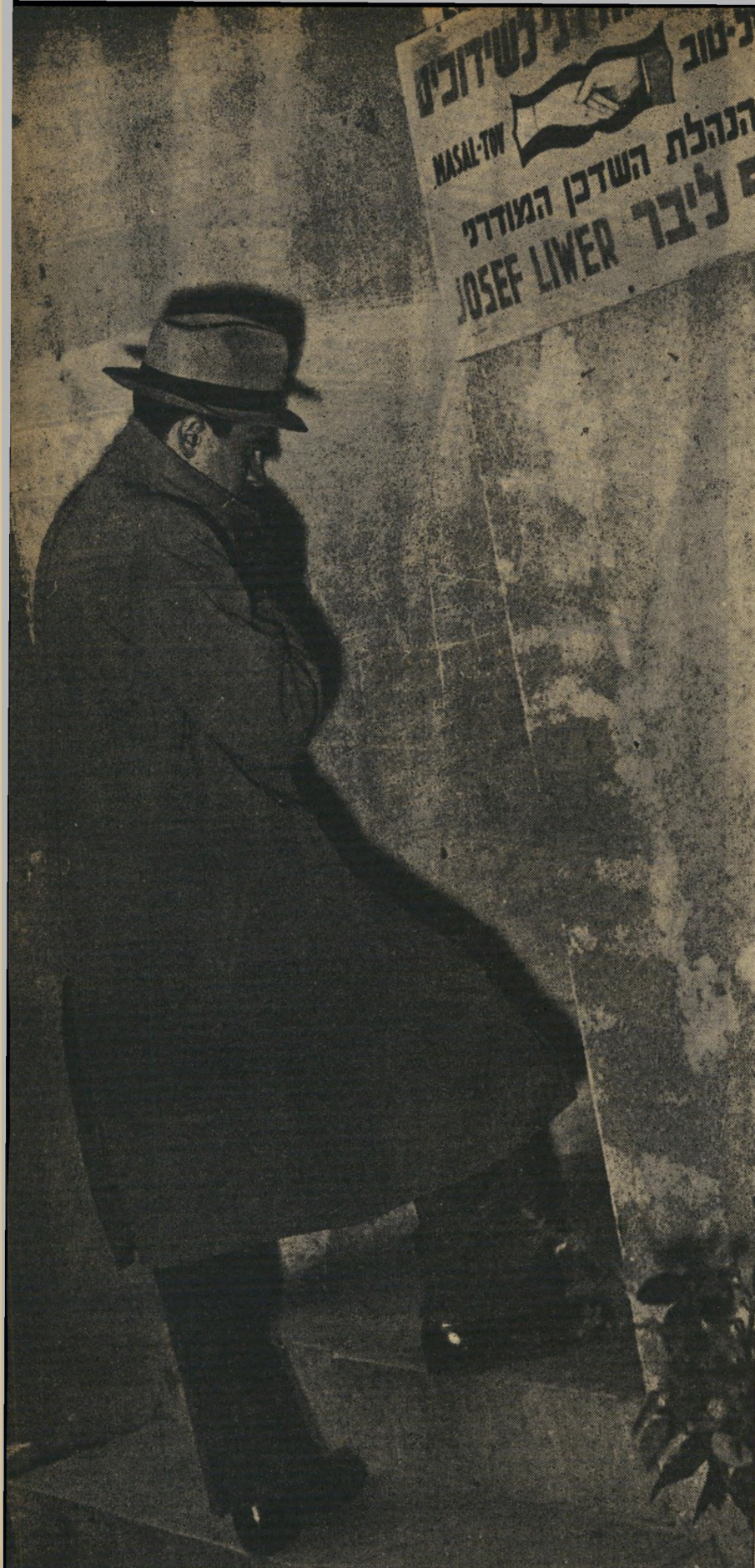
מקובל לחשוב כי לכל נשואין קודמת תקופת חיזור חפשי פחות או יותר, וגלוי, פחות או יותר. בתקופה זו מחזר הגבר אחרי האשה (או האשה אחרי הגבר), והיא גותנת אפשרות לבני הווג לרחרח זה אצל זה, לקבוע אם קיימת ביניהם התאמה לנשואין.

כדי לתבל במקצת את תקופת ההיכרות הזאת, מכה הטבע את הגבר ואת האשה בסנוררים, מעורר בהם רגשות ומכאובים מסוג מסוים, שבני אדם בכל הדורות ובכל מקום כנו אותם, מחוסר מונח ברור יותר, בשם הכולל: אהבה.

לאחר שנים, כאשר חיי הנשואין שוטפים באסיק, מביטים לעתים בני הווג אחורנית, אל תקופת בראשית זו לעתים מתוך געגועים, לעתים בצער, לעתים מתוך חרטה עמוקה. אולם איש אינו מהרהר כלל בעצם הצורך בתקופת חיזור זה. בעיני מי שהתחנך מתוך אהבה, האהבה הספונטאנית היא תנאי הכרחי לנשואין, מאושרים או לא.

אבל החזור החפשי כמעט שלא היה קיים בשום מקום בעולם עד השנים האחרונות, ובארצות רבות הוא איננו נהוג גם כיום. במזרח הקרוב, למשל, הנשואין נעשים על ידי ההורים, בתחכו של צד שלישי, לרוב, שדכן מקצועי או חובב, שם הנשואין קודמים — האהבה באה לאחריהם. והיא אמנם באה, במספר מפתיע של מקרים.

נחיתות, דוקא אצל הגברתנים. מצב עניינים זה, שהוא, לדעת רבים, אופיני לארצות נחשלות, קיים, במידה רבה ממה שרגילים לשער, גם בישראל. כאשר נשדחתי, על ידי מערכת הטולט הזה, לחקור בבקיעת השידוכים בארץ, הופתעתי לגלות כי כמחצית הגברים בגיל הנשואין בארץ, מתקשים במציאת בת זוג, וחלק ניכר מהם נעזר על ידי השדכן המקצועי. הסבות לקשיים הן, כפי שהסביר לי ד"ר אברהם מטמון, אחד מראשוני הרופאים בארץ שהתמחו בבעיות מין; ביישנות יתר, רגשי נחיתות (המצויים אצל הגברתנים ביישנות, מומי גוף.

ב ש ו ק

הנשואין

נצטרך למצוא לך כלה ספרדיה, הסביר, כאשר אמרתי כי אינני מאמין בתורת הגזע, וכי אני מוכן לשאת אשכנזיה, השיב: